

Η ρήτρα αμοιβαίας άμυνας και η ρήτρα αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης: πολιτική και επιχειρησιακή διάσταση

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 22ας Νοεμβρίου 2012 σχετικά με τη ρήτρα αμοιβαίας άμυνας και τη ρήτρα αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης: πολιτική και επιχειρησιακή διάσταση (2012/2223(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη το άρθρο 42 παράγραφος 7 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) και το άρθρο 222 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ),
- έχοντας υπόψη το άρθρο 24 και το άρθρο 42 παράγραφος 2 της ΣΕΕ, τα άρθρα 122 και 196 της ΣΛΕΕ και τη Δήλωση 37 όσον αφορά το άρθρο 222 της ΣΛΕΕ,
- έχοντας υπόψη τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, και ιδίως τις διατάξεις του κεφαλαίου του VII και το άρθρο 51,
- έχοντας υπόψη την Ευρωπαϊκή Στρατηγική Ασφάλειας (ΕΣΑ) που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 12 Δεκεμβρίου 2003, και την έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 11-12 Δεκεμβρίου 2008,
- έχοντας υπόψη τη στρατηγική εσωτερικής ασφάλειας για την Ευρωπαϊκή Ένωση που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 25-26 Μαρτίου 2010,
- έχοντας υπόψη τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 15-16 Δεκεμβρίου 2005,
- έχοντας υπόψη τα άρθρα 4 και 5 του Βορειοατλαντικού Συμφώνου,
- έχοντας υπόψη τη Στρατηγική Αντίληψη των μελών της οργάνωσης της Συνθήκης του Βορείου Ατλαντικού (NATO) για την άμυνα και την ασφάλεια που εγκρίθηκε στη Σύνοδο Κορυφής του NATO στη Λισαβόνα στις 19-20 Νοεμβρίου 2010,
- έχοντας υπόψη την απόφαση για τη διάλυση της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης,
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 30ής Νοεμβρίου 2009 σχετικά με κοινοτικό πλαίσιο για την πρόληψη καταστροφών εντός της ΕΕ,
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής της 26ης Οκτωβρίου 2010 με τίτλο «Αναβάθμιση της ευρωπαϊκής αντιμετώπισης των καταστροφών: ο ρόλος της πολιτικής προστασίας και της ανθρωπιστικής βοήθειας» (COM(2010)0600),
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής της 22ας Νοεμβρίου 2010 με τίτλο «Η στρατηγική εσωτερικής ασφάλειας στην ΕΕ στην πράξη: πέντε βήματα για μια ασφαλέστερη Ευρώπη» (COM(2010)0673),

- έχοντας υπόψη το υπόμνημα σχετικά με «Ρυθμίσεις για τον συντονισμό σε περίπτωση κρίσεων σε πολιτικό επίπεδο στην ΕΕ» που εγκρίθηκε από την Coreperε στις 30 Μαΐου 2012¹,
  - έχοντας υπόψη τα ψηφίσματά του της 22ας Μαΐου 2012 σχετικά με τη στρατηγική εσωτερικής ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης², της 14ης Δεκεμβρίου 2011 σχετικά με τον αντίκτυπο της χρηματοπιστωτικής κρίσης στον αμυντικό τομέα των κρατών μελών της ΕΕ, της 27ης Σεπτεμβρίου 2011³ με θέμα «Προς μια ισχυρότερη ευρωπαϊκή αντίδραση στις καταστροφές: ο ρόλος της πολιτικής προστασίας και της ανθρωπιστικής βοήθειας»⁴, και της 23ης Νοεμβρίου 2010 σχετικά με την πολιτικοστρατιωτική συνεργασία και την ανάπτυξη πολιτικοστρατιωτικών ικανοτήτων⁵,
  - έχοντας υπόψη το σχέδιο δράσης της ΕΕ στον τομέα της χημικής, βιολογικής, ραδιολογικής και πυρηνικής (ΧΒΡΠ) ασφάλειας για το 2009⁶ και το ψήφισμά του της 14ης Δεκεμβρίου 2010 για την ενίσχυση της χημικής, βιολογικής, ραδιολογικής και πυρηνικής (ΧΒΡΠ) ασφάλειας στην Ευρωπαϊκή Ένωση – σχέδιο δράσης της ΕΕ στον τομέα ΧΒΡΠ⁷,
  - έχοντας υπόψη το άρθρο 48 του Κανονισμού του,
  - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων και τις γνωμοδοτήσεις της Επιτροπής Συνταγματικών Υποθέσεων και της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων (Α7-0356/2012),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ασφάλεια των κρατών μελών της ΕΕ είναι αδιαίρετη και ότι όλοι οι ευρωπαίοι πολίτες θα πρέπει να απολαμβάνουν τις ίδιες εγγυήσεις ασφαλείας και ισότιμο επίπεδο προστασίας έναντι τόσο παραδοσιακών όσο και μη συμβατικών απειλών· ότι η προάσπιση της ειρήνης, της ασφάλειας, της δημοκρατίας, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, του κράτους δικαίου και της ελευθερίας στην Ευρώπη, στοιχείων απαραίτητων για την ευημερία των λαών μας, πρέπει να παραμείνει βασικός στόχος και ευθύνη των ευρωπαϊκών χωρών και της Ένωσης·
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι υφιστάμενες προκλήσεις σε θέματα ασφάλειας περιλαμβάνουν πολλαπλούς σύνθετους και μεταβαλλόμενους κινδύνους, όπως είναι η διεθνής τρομοκρατία, η διάδοση όπλων μαζικής καταστροφής, τα κράτη υπό διάλυση, οι ατέρμονες συγκρούσεις που βρίσκονται σε αδιέξοδο, το οργανωμένο έγκλημα, οι απειλές στον κυβερνοχώρο, η σπανιότητα των ενεργειακών πόρων, η υποβάθμιση του περιβάλλοντος και οι συναφείς κίνδυνοι για την ασφάλεια, οι φυσικές ή ανθρωπογενείς καταστροφές, οι πανδημίες και άλλοι κίνδυνοι·
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΕ αναγνωρίζει μια διεθνή τάξη που στηρίζεται σε μια αποτελεσματική πολυμερή προσέγγιση με βάση το διεθνές δίκαιο και ότι με τον τρόπο αυτό εκφράζεται η πεποίθηση των Ευρωπαίων ότι κανένα έθνος δεν μπορεί να

¹ 10207/12.

² Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2012)0207.

³ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2011)0574.

⁴ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2011)0404.

⁵ ΕΕ C 99 Ε της 3.4.2012, σ. 63.

⁶ Συμπεράσματα του Συμβουλίου της 12ης Νοεμβρίου 2009, 15505/1/09 ΑΝΑΘ.

⁷ ΕΕ C 169 Ε της 15.6.2012, σ. 8.

αντιμετωπίσει μόνο του τις νέες απειλές·

- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι για την ΕΕ η ασφάλεια και η καταπολέμηση της διεθνούς τρομοκρατίας θεωρούνται προτεραιότητα· ότι απαιτείται συλλογική απάντηση και κοινή στρατηγική από όλα τα κράτη μέλη·
- Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι τις τελευταίες δεκαετίες οι φυσικές και οι ανθρωπογενείς καταστροφές, και ιδιαίτερα οι καταστροφές που οφείλονται στις κλιματικές συνθήκες, είναι συχνότερες και δριμύτερες, και ότι αναμένεται περαιτέρω αύξησή τους όσο επιδεινώνεται η αλλαγή του κλίματος·
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο προοδευτικός καθορισμός κοινής αμυντικής πολιτικής, η οποία αποσκοπεί σε κοινή άμυνα, ενισχύει την ευρωπαϊκή ταυτότητα και τη στρατηγική αυτονομία της ΕΕ· λαμβάνοντας ταυτόχρονα υπόψη ότι μια ισχυρότερη και ικανότερη ευρωπαϊκή άμυνα είναι ουσιώδους σημασίας για την εδραίωση της διατλαντικής σύνδεσης, στο πλαίσιο διαθρωτικών γεωστρατηγικών αλλαγών, που επισπεύστηκαν από την παγκόσμια οικονομική κρίση και ιδίως σε μια περίοδο κατά την οποία βρίσκεται σε εξέλιξη η στρατηγική επανατοποθέτηση των ΗΠΑ έναντι της περιοχής Ασίας-Ειρηνικού·
- Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα 21 κράτη μέλη της ΕΕ που είναι επίσης μέλη του ΝΑΤΟ δύνανται να πραγματοποιούν διαβουλεύσεις μεταξύ τους όποτε απειλείται η εδαφική τους ακεραιότητα, η πολιτική τους ανεξαρτησία ή ασφάλεια, και ότι δεσμεύονται εν πάση περιπτώσει για συλλογική άμυνα εάν σημειωθεί ένοπλη επίθεση·
- Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι, ενώ τα κράτη μέλη διατηρούν την πρωταρχική ευθύνη για τη διαχείριση κρίσεων στα πλαίσια της επικράτειάς τους, οι σοβαρές και σύνθετες απειλές κατά της ασφάλειας, από ένοπλες επιθέσεις έως τρομοκρατία και από φυσικές καταστροφές ή καταστροφές στον τομέα ΧΒΡΠΠ έως επιθέσεις στον κυβερνοχώρο, λαμβάνουν ολοένα και περισσότερο διεθνικό χαρακτήρα και μπορούν εύκολα να υπερκεράσουν τις ικανότητες κάθε μεμονωμένου κράτους μέλους, με αποτέλεσμα να είναι ζωτικής σημασίας η διασφάλιση δεσμευτικής αλληλεγγύης μεταξύ των κρατών μελών και συντονισμένη αντίδραση σε αυτές τις απειλές·
- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας εισήγαγε το άρθρο 42 παράγραφος 7 της ΣΕΕ («ρήτρα αμοιβαίας άμυνας¹» ή «ρήτρα αμοιβαίας συνδρομής») και το άρθρο 222 της ΣΛΕΕ («ρήτρα αλληλεγγύης») για την αντιμετώπιση αυτών των ζητημάτων, αλλά ότι, σχεδόν τρία έτη μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης, εξακολουθούν να μην υπάρχουν ρυθμίσεις για την εφαρμογή των ρητρών αυτών·

Γενικά

1. καλεί επιτακτικά τα κράτη μέλη, την Επιτροπή και την Αντιπρόεδρο της Επιτροπής/Υπατη Εκπρόσωπο να αξιοποιήσουν πλήρως τις δυνατότητες όλων των συναφών διατάξεων της Συνθήκης, και ειδικότερα της ρήτρας αμοιβαίας άμυνας και της ρήτρας αλληλεγγύης, προκειμένου να παράσχουν σε όλους τους ευρωπαίους πολίτες τις

---

¹ Εφεξής αποκαλούμενη «ρήτρα αμοιβαίας άμυνας», μολοντί δεν έχει δοθεί ονομασία στη ρήτρα στη Συνθήκη. Πρβ. ειδικότερα τη δέσμευση για αμοιβαία άμυνα που περιέχεται στο άρθρο V της τροποποιημένης Συνθήκης των Βρυξελλών, που τα συμβαλλόμενα μέρη θεωρούν ότι καλύπτεται από το άρθρο 42 παράγραφος 7 της ΣΕΕ (Δήλωση της Προεδρίας του Μόνιμου Συμβουλίου της ΔΕΕ της 31ης Μαρτίου 2010).

ίδιες εγγυήσεις ασφαλείας έναντι τόσο παραδοσιακών όσο και μη συμβατικών απειλών, με βάση τις αρχές του αδιαίρετου της ασφάλειας και της αμοιβαίας αλληλεγγύης μεταξύ των κρατών μελών, και λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης ενίσχυσης της οικονομικής αποδοτικότητας και του δίκαιου επιμερισμού των επιβαρύνσεων και κατανομής των δαπανών·

2. επαναλαμβάνει την ανάγκη να αναπτύξουν τα κράτη μέλη και η Ένωση μια πολιτική που εδράζεται στην πρόληψη, την ετοιμότητά τους και την αντιμετώπιση όλων των σημαντικών απειλών κατά της ασφάλειας, ιδίως αυτών που προσδιορίζονται στην Ευρωπαϊκή Στρατηγική Ασφάλειας, στη στρατηγική εσωτερικής ασφάλειας και σε τακτικές εκθέσεις του Συντονιστή της Αντιτρομοκρατικής Δράσης της ΕΕ προς το Συμβούλιο·
3. τονίζει την ανάγκη να προβαίνουν τα κράτη μέλη και η Ένωση σε τακτικές από κοινού αξιολογήσεις απειλής και κινδύνου βάσει κοινών αναλύσεων των πληροφοριών που ανταλλάσσονται, αξιοποιώντας πλήρως τις υφιστάμενες δομές της ΕΕ·
4. επισημαίνει τη νέα στρατηγική προσέγγιση του NATO η οποία, παράλληλα με τη διατήρηση του ρόλου του ως στρατιωτικής συμμαχίας, αποσκοπεί να αναπτύξει το δυναμικό του ώστε να ενεργεί ως πολιτική κοινότητα και κοινότητα ασφάλειας, σε συνεργασία με την ΕΕ· σημειώνει τη συμπληρωματικότητα που υφίσταται μεταξύ των στόχων του NATO και εκείνων που ορίζονται στο Άρθρο 43 της ΣΕΕ· προειδοποιεί, επομένως, για τη δαπανηρή αλληλοεπικάλυψη της προσπάθειας μεταξύ των δύο οργανισμών καθώς και την σπατάλη πόρων που συνεπάγεται, και ενθαρρύνει τη στενότερη και πιο τακτική πολιτική συνεργασία μεταξύ της Υπατης Εκπροσώπου της ΕΕ και του Γενικού Γραμματέα του NATO για σκοπούς αξιολόγησης κινδύνου, διαχείρισης πόρων, σχεδιασμού πολιτικής και εκτέλεσης μη στρατιωτικών και στρατιωτικών επιχειρήσεων·
5. επιβεβαιώνοντας ότι η προστασία της εδαφικής ακεραιότητας και των πολιτών παραμένει στο επίκεντρο της αμυντικής πολιτικής, προτρέπει το Συμβούλιο να υιοθετήσει την προσέγγιση του NATO, η οποία προβλέπει τις αναπόφευκτες καταστάσεις στις οποίες απαιτείται πρόληψη των εξωτερικών απειλών προκειμένου να ενισχυθούν τα συμφέροντα των συμμάχων στον τομέα της ασφάλειας και επίδειξη ισχύος·
6. επιβεβαιώνει ότι η χρήση βίας από την ΕΕ ή τα κράτη μέλη της είναι αποδεκτή μόνον εάν δικαιολογείται από νομική άποψη βάσει του Χάρτη του ΟΗΕ· υπογραμμίζει, στο πλαίσιο αυτό, το φυσικό δικαίωμα της νόμιμης άμυνας, ατομικής ή συλλογικής· επαναλαμβάνει τη δέσμευσή του υπέρ της τήρησης των κατευθυντήριων γραμμών του Όσλο σχετικά με τη χρησιμοποίηση ξένων στρατιωτικών πόρων και πολιτικής προστασίας σε περίπτωση καταστροφής· επισημαίνει ότι η πρόληψη συγκρούσεων, επιθέσεων και καταστροφών είναι προτιμότερη από την αντιμετώπιση των συνεπειών τους·
7. επισημαίνει το ευρύ φάσμα μέσων που διαθέτουν η Ένωση και τα κράτη μέλη για την αντιμετώπιση έκτακτων περιστάσεων με πνεύμα αλληλεγγύης· υπενθυμίζει τη χρησιμότητα των νομικών βάσεων του άρθρου 122 της ΣΛΕΕ για οικονομική και χρηματοδοτική συνδρομή σε κράτη μέλη με σοβαρές δυσκολίες, και του άρθρου 196 της ΣΛΕΕ για μέτρα στον τομέα της πολιτικής προστασίας·
8. υπενθυμίζει τη δέσμευση για τη συστηματική ανάπτυξη αμοιβαίας πολιτικής αλληλεγγύης στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας σύμφωνα με

το άρθρο 24 της ΣΕΕ· επισημαίνει τις δυνατότητες που παρέχει η Συνθήκη της Λισαβόνας για ενισχυμένη συνεργασία στον τομέα της ΚΠΑΑ, συμπεριλαμβανομένης της ανάθεσης συγκεκριμένων καθηκόντων και αποστολών σε ομάδες κρατών, καθώς και της έννοιας της μόνιμης διαρθρωμένης συνεργασίας σε στρατιωτικά ζητήματα·

9. τονίζει ότι σκοπός της ρήτηρας αμοιβαίας άμυνας και της ρήτηρας αλληλεγγύης δεν είναι να αντικαταστήσουν κάποιο από τα ανωτέρω μέσα, αλλά να παράσχουν ένα πλαίσιο προστασίας ενόψει καταστάσεων έκτακτου κινδύνου ή καταστροφής, ιδιαίτερα δε όταν η αντίδραση απαιτεί υψηλού επιπέδου πολιτικό συντονισμό και τη συμμετοχή των ενόπλων δυνάμεων, σύμφωνα με τις αρχές της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας·
10. καλεί επιτακτικά την Επιτροπή και την Αντιπρόεδρο της Επιτροπής/Υπατη Εκπρόσωπο να υποβάλουν, πριν από το τέλος του 2012, την κοινή τους πρόταση απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με τον καθορισμό των ρυθμίσεων για την εφαρμογή της ρήτηρας αλληλεγγύης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 222 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ, διευκρινίζοντας συγκεκριμένα τους ρόλους και τις αρμοδιότητες των διαφόρων παραγόντων· καλεί, για λόγους συνέπειας, την Επιτροπή Πολιτικής και Ασφάλειας καθώς και την Μόνιμη Επιτροπή για την Εσωτερική Ασφάλεια να υποβάλουν κοινή γνωμοδότηση για την υλοποίηση της ρήτηρας αλληλεγγύης, λαμβάνοντας υπόψη την πολιτική και επιχειρησιακή διάσταση αμοιβαίων των ρητρών, συμπεριλαμβανομένου του συνδέσμου με το ΝΑΤΟ· επισημαίνει ότι το Συμβούλιο πρέπει να δράσει με ειδική πλειοψηφία σε σχέση με μη στρατιωτικές πτυχές της αμοιβαίας βοήθειας και συνδρομής· υπογραμμίζει, στο πλαίσιο αυτό, την ανάγκη να τηρείται απολύτως ενήμερο το Κοινοβούλιο·

Ρήτρα αμοιβαίας άμυνας

Πεδίο εφαρμογής

11. υπενθυμίζει στα κράτη μέλη τη ρητή υποχρέωσή τους να παρέχουν βοήθεια και συνδρομή με όλα τα μέσα που έχουν στη διάθεσή τους, σε περίπτωση κατά την οποία κράτος μέλος δεχθεί ένοπλη επίθεση στο έδαφός του· τονίζει ότι, μολονότι μια μεγάλης κλίμακας επίθεση κατά κράτους μέλους μοιάζει απίθανη στο άμεσο μέλλον, τόσο η παραδοσιακή υπεράσπιση του εδάφους όσο και η προστασία από νέες απειλές πρέπει να εξακολουθήσουν να συνιστούν απόλυτη προτεραιότητα· υπενθυμίζει επίσης ότι η Συνθήκη ορίζει ότι οι δεσμεύσεις και η συνεργασία στον τομέα της αμοιβαίας άμυνας πρέπει να συνάδουν με τις δεσμεύσεις που έχουν αναληφθεί στα πλαίσια του ΝΑΤΟ, η οποία, για τα κράτη που είναι μέλη της, εξακολουθεί να αποτελεί το θεμέλιο της συλλογικής τους άμυνας και τον φορέα υλοποίησής της·
12. επισημαίνει παράλληλα ότι είναι εξίσου σημαντική η ανάγκη προετοιμασίας για καταστάσεις που περιλαμβάνουν κράτη μέλη της ΕΕ εκτός ΝΑΤΟ ή εδάφη κρατών μελών της ΕΕ εκτός της περιοχής του Βόρειου Ατλαντικού, τα οποία κατά συνέπεια δεν καλύπτονται από τη Συνθήκη της Ουάσινγκτον, ή για καταστάσεις για τις οποίες δεν έχει επιτευχθεί συμφωνία περί συλλογικής δράσης εντός του ΝΑΤΟ· τονίζει επίσης, εν προκειμένω, την ανάγκη να υπάρχει η δυνατότητα χρησιμοποίησης των δυνατοτήτων του ΝΑΤΟ όπως προβλέπεται από τη Συμφωνία «Βερολίνο +»·
13. εκτιμά ότι ακόμη και μη ένοπλες επιθέσεις, όπως οι επιθέσεις στον κυβερνοχώρο κατά κρίσιμων υποδομών, που αποσκοπούν στην πρόκληση σοβαρών ζημιών και διαταραχών σε κάποιο κράτος μέλος και αποδίδονται σε εξωτερική οντότητα, θα μπορούσε να

θεωρηθεί ότι καλύπτονται από τη ρήτρα, εάν οι συνέπειές τους συνιστούν σοβαρή απειλή για την ασφάλεια κράτους μέλους, σε πλήρη συμμόρφωση με την αρχή της αναλογικότητας·

Ικανότητες

14. επισημαίνει την ανάγκη να διαθέτουν οι ευρωπαϊκές χώρες αξιόπιστες στρατιωτικές δυνατότητες· ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να εντείνουν τις προσπάθειές τους για συλλογική ανάπτυξη των στρατιωτικών τους δυνατοτήτων, ιδίως μέσω των συμπληρωματικών πρωτοβουλιών της ΕΕ και του ΝΑΤΟ «Συνένωση και κοινή χρήση των πόρων» και «Εξυπνη άμυνα», οι οποίες συνιστούν εξαιρετικά σημαντικό βήμα προόδου σε καιρούς περιορισμένων αμυντικών προϋπολογισμών, ευνοώντας τις ευρωπαϊκές και περιφερειακές συνέργειες, αντί μιας κοντόφθαλμης εθνικής προσέγγισης· στο πλαίσιο αυτό, επαναλαμβάνει την έκκλησή του για πλήρη αξιοποίηση και συνυπολογισμό από τα εθνικά υπουργεία άμυνας του έργου του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Άμυνας, και ενθαρρύνει τα κράτη μέλη και την ΕΥΕΔ να συνεχίσουν τον διάλογο για τη θέσπιση της μόνιμης διαρθρωμένης συνεργασίας που προβλέπεται στη Συνθήκη της Λισαβόνας·
15. παρατηρεί ότι, για την εδραίωση της συνεργασίας τους, τόσο το ΝΑΤΟ όσο και η ΕΕ, πρέπει να επικεντρωθούν στην ενίσχυση των βασικών δυνατοτήτων τους, στη βελτίωση της διαλειτουργικότητάς τους και στον συντονισμό των δογμάτων τους, του σχεδιασμού, των τεχνολογιών, του εξοπλισμού και των μεθόδων εκπαίδευσής τους·
16. επαναλαμβάνει την έκκλησή του για συστηματική εναρμόνιση των στρατιωτικών αναγκών και για εναρμονισμένη αμυντική σχεδίαση και διαδικασία προμηθειών της ΕΕ, που θα ανταποκρίνονται στα επίπεδα φιλοδοξιών της Ένωσης και θα είναι συντονισμένες με τη διαδικασία αμυντικής σχεδίασης του ΝΑΤΟ· λαμβάνοντας υπόψη το αυξημένο επίπεδο εγγυήσεων ασφαλείας που παρέχει η ρήτρα αμοιβαίας άμυνας, ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να εξετάσουν το ενδεχόμενο πολυεθνικής συνεργασίας στον τομέα της ανάπτυξης δυνατοτήτων και, εφόσον κρίνεται απαραίτητο, της εξειδίκευσης, ως βασικών αρχών της αμυντικής τους σχεδίασης·

Δομές και διαδικασίες

17. καλεί την Αντιπρόεδρο της Επιτροπής/Υπατη Εκπρόσωπο να προτείνει πρακτικές ρυθμίσεις και κατευθυντήριες γραμμές για τη διασφάλιση αποτελεσματικής αντίδρασης σε περίπτωση επίκλησης από κάποιο κράτος μέλος της ρήτρας αμοιβαίας άμυνας, καθώς και να προβεί σε ανάλυση του ρόλου των θεσμικών οργάνων της ΕΕ σε περίπτωση επίκλησης της ρήτρας· φρονεί ότι η υποχρέωση παροχής βοήθειας και συνδρομής, που εκφράζει πολιτική αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών, θα πρέπει να διασφαλίζει την ταχεία λήψη απόφασης στο Συμβούλιο προς υποστήριξη του κράτους μέλους που δέχεται την επίθεση· θεωρεί ότι τον σκοπό αυτόν θα εξυπηρετούσε η διενέργεια διαβουλεύσεων σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 32 της ΣΕΕ, με την επιφύλαξη του δικαιώματος κάθε κράτους μέλους να μεριμνά στο μεταξύ για τη νόμιμη άμυνά του·
18. φρονεί ότι, όταν αναλαμβάνεται συλλογική δράση προς υπεράσπιση κράτους μέλους που δέχεται επίθεση, θα πρέπει να είναι δυνατή η χρήση των υφιστάμενων δομών διαχείρισης κρίσεων της ΕΕ, όπου αρμόζει, και ειδικότερα να προβλεφθεί η δυνατότητα ενεργοποίησης ενός επιχειρησιακού στρατηγείου της ΕΕ· τονίζει ότι απαιτείται ολοκληρωμένο μόνιμο επιχειρησιακό στρατηγείο της ΕΕ, ώστε να διασφαλίζεται επαρκές

επίπεδο ετοιμότητας και ταχύτητας αντίδρασης, και επαναλαμβάνει την έκκλησή του προς τα κράτη μέλη να θεσπίσουν μια τέτοια μόνιμη δυνατότητα, αξιοποιώντας το κέντρο επιχειρήσεων της ΕΕ που ενεργοποιήθηκε πρόσφατα.

Ρήτρα αλληλεγγύης

Πεδίο εφαρμογής

19. υπενθυμίζει ότι, σε περίπτωση που κράτος μέλος δεχθεί τρομοκρατική επίθεση ή πληγεί από φυσική ή ανθρωπογενή καταστροφή, η Ένωση και τα κράτη μέλη υποχρεούνται να ενεργήσουν από κοινού με πνεύμα αλληλεγγύης για να το συνδράμουν, κατόπιν αιτήματος των πολιτικών του αρχών, και ότι η Ένωση κινητοποιεί σε αυτές τις περιπτώσεις όλα τα μέσα που έχει στη διάθεσή της, συμπεριλαμβανομένων των στρατιωτικών πόρων που θέτουν στη διάθεσή της τα κράτη μέλη· υπενθυμίζει επίσης την υποχρέωση της Ένωσης να κινητοποιεί όλα τα μέσα που έχει στη διάθεσή της για την πρόληψη τρομοκρατικών απειλών στην ΕΕ και για την προστασία των δημοκρατικών θεσμών και του άμαχου πληθυσμού από ενδεχόμενη τρομοκρατική επίθεση·
20. ζητεί ικανοποιητική ισορροπία μεταξύ ευελιξίας και συνέπειας όσον αφορά τα είδη των επιθέσεων και καταστροφών, για τις οποίες μπορεί να ενεργοποιηθεί η ρήτρα, ούτως ώστε να διασφαλισθεί ότι δεν παραβλέπονται σημαντικές απειλές, όπως είναι οι επιθέσεις στον κυβερνοχώρο, οι πανδημίες ή η ενεργειακή ανεπάρκεια· επισημαίνει ότι η ρήτρα θα μπορούσε επίσης να καλύπτει σοβαρά επεισόδια που συμβαίνουν εκτός της Ένωσης τα οποία έχουν άμεσο και σημαντικό αντίκτυπο σε κράτος μέλος·
21. τονίζει την ανάγκη να επενδύσουν τα κράτη μέλη στις δικές τους δυνατότητες ασφάλειας και αντιμετώπισης καταστροφών και να μην βασίζονται υπέρμετρα στην αλληλεγγύη των άλλων· επισημαίνει την πρωταρχική ευθύνη των κρατών μελών για εγγύηση της πολιτικής προστασίας και ασφάλειας στο έδαφός τους·
22. φρονεί ότι επίκληση της ρήτρας αλληλεγγύης θα πρέπει να γίνεται σε καταστάσεις που υπερβαίνουν τις ικανότητες αντίδρασης του πληγέντος κράτους μέλους ή που απαιτούν πολυτομεακή αντίδραση με τη συμμετοχή διαφόρων φορέων, αλλά εφόσον αποφασίσει κάποιο κράτος μέλος να επικαλεστεί τη ρήτρα, η παροχή συνδρομής δεν πρέπει να αποτελεί θέμα συζήτησης για τους υπολοίπους· τονίζει ότι ο όρος αλληλεγγύη συνεπάγεται επίσης υποχρέωση επενδύσεων σε επαρκείς εθνικές και ευρωπαϊκές δυνατότητες·
23. θεωρεί ότι η ρήτρα αλληλεγγύης μπορεί να παράσχει το έναυσμα για την ενίσχυση της ουσιαστικής παρουσίας της ΕΕ έναντι των ευρωπαίων πολιτών, προσφέροντας απτές αποδείξεις για τα οφέλη της αυξημένης συνεργασίας της ΕΕ όσον αφορά τις δυνατότητες διαχείρισης κρίσεων και αντιμετώπισης καταστροφών·

Ικανότητες και πόροι

24. τονίζει ότι η εφαρμογή της ρήτρας αλληλεγγύης θα πρέπει να αποτελεί αναπόσπαστο μέρος ενός μόνιμου συστήματος της ΕΕ για την αντιμετώπιση και διαχείριση κρίσεων και τον συντονισμό σε περίπτωση κρίσεων, που θα βασίζεται στα υφιστάμενα μέσα και τις δυνατότητες ανά τομέα και που θα προβλέπει την αποτελεσματική κινητοποίησή τους προκειμένου να υπάρξει συντονισμένη πολυτομεακή αντίδραση, όποτε απαιτείται· τονίζει ότι, κατ' αρχήν, η εφαρμογή δεν θα πρέπει να επιφέρει τη δημιουργία ad hoc

μέσων·

25. επισημαίνει τον θεμελιώδη ρόλο του μηχανισμού πολιτικής προστασίας ως βασικού μέσου αλληλεγγύης για μια ταχεία ευρωπαϊκή αντίδραση σε ευρύ φάσμα κρίσεων· υποστηρίζει το ευρύτερο πλαίσιο της πρότασης της Επιτροπής για ενίσχυση του μηχανισμού¹, σε συνέχεια της ανακοίνωσης της Επιτροπής του 2010 με τίτλο «Αναβάθμιση της ευρωπαϊκής αντιμετώπισης των καταστροφών» και αντλώντας έμπνευση από την έκθεση Barnier του 2006·
26. διαπιστώνει τις συνεχιζόμενες εργασίες για την εφαρμογή της εσωτερικής στρατηγικής ασφάλειας, ιδιαίτερα στους τομείς της αντιτρομοκρατίας, της καταπολέμησης του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο και της αύξησης της ανθεκτικότητας σε κρίσεις και καταστροφές· τονίζει ότι η εφαρμογή της ρήτηρας αλληλεγγύης δεν συνίσταται απλώς στη θέσπιση διαδικασιών για τη στιγμή της εκδήλωσης μιας μείζονος κρίσης, αλλά ότι ουσιαστικά αφορά την οικοδόμηση ικανοτήτων, την πρόληψη και την ετοιμότητα· υπενθυμίζει τη συνάφεια των ασκήσεων διαχείρισης κρίσεων, προσαρμοσμένων στις συγκεκριμένες απρόβλεπτες καταστάσεις που καλύπτει η ρήτρα·
27. διαπιστώνει ότι η συγκέντρωση προκαθορισμένων πόρων πολιτικής προστασίας σε εθελοντική βάση θα ενισχύσει σημαντικά την ετοιμότητα της ΕΕ και θα καταστήσει δυνατό τον εντοπισμό των υφιστάμενων κενών που πρέπει να καλυφθούν· επισημαίνει τη σημασία της από κοινού ανάλυσης των κενών για την αποδοτική επικέντρωση των προσπαθειών όλων των μερών και προκειμένου να διασφαλισθεί η δέουσα συνεισφορά κάθε κράτους μέλους·
28. εκτιμά ότι, όταν πρόκειται για πόρους με υψηλό κόστος, ιδιαίτερα όσους αφορούν κινδύνους χαμηλότερης πιθανότητας, είναι οικονομικά εύλογο να εντοπίζουν τα κράτη μέλη λύσεις για κοινές επενδύσεις και από κοινού ανάπτυξη αυτών των απαραίτητων μέσων, ιδίως στο τρέχον πλαίσιο της χρηματοπιστωτικής κρίσης· υπενθυμίζει, υπό το πρίσμα αυτό, την ανάγκη ανάπτυξης της εμπειρογνομosύνης και της εμπειρίας της Επιτροπής, του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Άμυνας καθώς και άλλων οργανισμών της ΕΕ·
29. επισημαίνει ότι είναι σημαντικό να διασφαλισθεί ότι η αλληλεγγύη στηρίζεται από επαρκείς χρηματοδοτικούς μηχανισμούς σε επίπεδο ΕΕ που παρέχουν ικανοποιητικό βαθμό ευελιξίας σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης· επικροτεί την προτεινόμενη αύξηση του επιπέδου συγχρηματοδότησης στο πλαίσιο του μηχανισμού πολιτικής προστασίας, ιδίως όσον αφορά το κόστος μεταφοράς· σημειώνει τις διατάξεις σχετικά με την παροχή επείγουσας βοήθειας στο πλαίσιο του προτεινόμενου Ταμείου Εσωτερικής Ασφάλειας·
30. υπενθυμίζει ότι το Ταμείο Αλληλεγγύης μπορεί να παρέχει χρηματοδοτική ενίσχυση μετά από μείζονα καταστροφή· υπενθυμίζει επίσης ότι περαιτέρω χρηματοδοτική ενίσχυση μπορεί να χορηγηθεί από το Συμβούλιο, δυνάμει του άρθρου 122 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ, όταν ένα κράτος μέλος αντιμετωπίζει δυσκολίες ή διατρέχει μεγάλο κίνδυνο να αντιμετωπίσει σοβαρές δυσκολίες, οφειλόμενες σε φυσικές καταστροφές ή έκτακτες περιστάσεις που εκφεύγουν από τον έλεγχό του·
31. υπενθυμίζει ότι δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 122 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, το Συμβούλιο μπορεί να θεσπίζει, σε πνεύμα αλληλεγγύης, τα κατάλληλα μέτρα για την

---

¹ Βλ.: Πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του συμβουλίου περί μηχανισμούς πολιτικής προστασίας της Ένωσης (COM(2011)0934).

αντιμετώπιση μιας δύσκολης οικονομικής κατάστασης, ιδίως εάν ανακύψουν σοβαρές δυσκολίες στον εφοδιασμό με ορισμένα προϊόντα, ιδίως στον τομέα της ενέργειας· τονίζει τη σημασία του να θεωρηθεί αυτή η διάταξη μέρος μιας ολοκληρωμένης δέσμης εργαλείων αλληλεγγύης της Ένωσης για την αντιμετώπιση ορισμένων νέων μειζόνων προκλήσεων στον τομέα της ασφάλειας, όπως είναι εκείνες στον τομέα της ασφάλειας του ενεργειακού εφοδιασμού και της ασφάλειας του εφοδιασμού με άλλα κρίσιμα προϊόντα, ιδιαίτερα σε περιπτώσεις αποκλεισμού υποκινούμενου από πολιτικά κίνητρα·

Δομές και διαδικασίες

32. τονίζει ότι η ΕΕ πρέπει να διαθέτει δομές ικανές για την αντιμετώπιση κρίσεων με δυνατότητα παρακολούθησης και αντίδρασης σε 24ωρη βάση, που θα είναι σε θέση να παρέχουν έγκαιρη προειδοποίηση και δυνατότητα διαρκούς επίγνωσης της κατάστασης για όλους τους εμπλεκόμενους φορείς· διαπιστώνει την ύπαρξη πληθώρας κέντρων παρακολούθησης σε επίπεδο ΕΕ, και ότι αυτό εγείρει ερωτήματα ως προς τον αποτελεσματικό συντονισμό αυτών σε περιπτώσεις σύνθετων, πολυδιάστατων κρίσεων· διαπιστώνει τη δημιουργία του κέντρου διαχείρισης έκτακτων καταστάσεων στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης, καθώς και την ύπαρξη ορισμένων τομεακών κέντρων παρακολούθησης σε τμήματα της Επιτροπής και εξειδικευμένους φορείς της ΕΕ· εφιστά την προσοχή, ειδικότερα, στο Κέντρο Παρακολούθησης και Ενημέρωσης της ΓΔ ECHO, την Ικανότητα Στρατηγικής Ανάλυσης και Αντίδρασης της ΓΔ HOME, την υπηρεσία ενεργειών έκτακτης ανάγκης στον τομέα της υγείας της ΓΔ SANCO και το κέντρο διαχείρισης έκτακτων καταστάσεων της Frontex·
33. επαναλαμβάνει ότι είναι αναγκαίο να αποφευχθούν οι περιττές επικαλύψεις και να διασφαλισθεί η συνοχή και ο αποτελεσματικός συντονισμός στην πράξη, πολλώ δε μάλλον δεδομένης της τρέχουσας ανεπάρκειας πόρων· διαπιστώνει τις διαφορετικές προσεγγίσεις όσον αφορά τον τρόπο εξορθολογισμού αυτών των ικανοτήτων πολλαπλής παρακολούθησης, ορισμένες εκ των οποίων βασίζονται στην ιδέα μιας κεντρικής μονοαπευθυντικής θυρίδας, ενώ άλλες συνηγορούν υπέρ της καλύτερης διασύνδεσης των εξειδικευμένων εγκαταστάσεων·
34. φρονεί ότι το ευρύ φάσμα πιθανών κρίσεων, από πλημμύρες έως επιθέσεις ή καταστροφές στον τομέα της χημικής, βιολογικής, ραδιολογικής και πυρηνικής ασφάλειας (ΧΒΡΠ), αναπόφευκτα προϋποθέτει ευρύ φάσμα εξειδικευμένων υπηρεσιών και δικτύων, η συγχώνευση των οποίων δεν θα οδηγούσε απαραίτητα σε μεγαλύτερη αποδοτικότητα· εκτιμά, παράλληλα, ότι όλες οι εξειδικευμένες υπηρεσίες σε επίπεδο ΕΕ θα πρέπει να ενταχθούν σε ένα ενιαίο ασφαλές σύστημα πληροφοριών, και καλεί την Επιτροπή και την Αντιπρόεδρο της Επιτροπής/Υπατη Εκπρόσωπο να μεριμνήσουν για την ενίσχυση της πλατφόρμας εσωτερικού συντονισμού ARGUS·
35. επισημαίνει την ανάγκη πολιτικού συντονισμού στο Συμβούλιο σε περιπτώσεις σοβαρών κρίσεων· διαπιστώνει την επανεξέταση των ρυθμίσεων της ΕΕ για τον συντονισμό σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης και κρίσεις (CCA), και επικροτεί τη συμφωνία στο πλαίσιο του Συμβουλίου σχετικά με το νέο εννοιολογικό πλαίσιο των CCA, με χρήση των συνήθων διαδικασιών του Συμβουλίου, και συγκεκριμένα της COREPER, και όχι ad hoc δομών· τονίζει ότι για να υπάρξει αντίδραση στο πολιτικό επίπεδο της ΕΕ κατά τρόπο συνεκτικό, αποδοτικό και έγκαιρο σε κρίσεις τέτοιας κλίμακας και φύσεως απαιτείται να ισχύει ένα μόνο σύνολο ρυθμίσεων· εκτιμά, επομένως, ότι οι νέες CCA θα πρέπει επίσης να στηρίζουν τη ρήτρα αλληλεγγύης·

36. ενθαρρύνει τις προσπάθειες εξορθολογισμού και καλύτερης ενσωμάτωσης της πληθώρας διαδικτυακών πλατφορμών επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, περιλαμβανομένης της ιστοσελίδας CCA, του ARGUS, του κοινού συστήματος επικοινωνίας και πληροφόρησης έκτακτης ανάγκης (CECIS) και του συστήματος ενημέρωσης για τις έκτακτες ανάγκες υγείας και τις ασθένειες (HEDIS), προκειμένου να υπάρχει αδιάλειπτη, ελεύθερη και αποτελεσματική ροή πληροφοριών σε διατομεακό και διοργανικό επίπεδο· σημειώνει την απόφαση που ελήφθη στο πλαίσιο του Συμβουλίου για ενίσχυση της ιστοσελίδας CCA, ώστε να χρησιμοποιηθεί ως μελλοντική διαδικτυακή πλατφόρμα για καταστάσεις κρίσεων που απαιτούν πολιτικό συντονισμό σε επίπεδο ΕΕ·
37. ζητεί επιτακτικά την ανάπτυξη κοινής επίγνωσης καταστάσεων, η οποία έχει ουσιαστική σημασία κατά την αντιμετώπιση μείζονων πολυτομεακών κρίσεων, όταν απαιτείται παροχή ταχείας και ολοκληρωμένης ενημέρωσης προς τις πολιτικές αρχές· επικροτεί την επικέντρωση της επανεξέτασης των CCA στην ανάπτυξη ολοκληρωμένης επίγνωσης και ανάλυσης καταστάσεων (OEAK) για τα θεσμικά όργανα και τα κράτη μέλη της ΕΕ, και καλεί το Συμβούλιο να διασφαλίσει την έγκαιρη εφαρμογή της· επισημαίνει ότι η κοινή επίγνωση καταστάσεων είναι αδύνατη χωρίς μια νοοτροπία ανταλλαγής πληροφοριών και ότι η ανάπτυξη αυτής της νοοτροπίας είναι αδύνατη χωρίς σαφή κατανομή των ρόλων·
38. επικροτεί την προγραμματισμένη αναβάθμιση του Κέντρου Παρακολούθησης και Ενημέρωσης με σκοπό τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού κέντρου αντιμετώπισης καταστάσεων έκτακτης ανάγκης, τονίζοντας ότι θα πρέπει να αποτελεί έναν από τους πυλώνες του διασυνδεδεμένου συστήματος ταχείας αντίδρασης της ΕΕ· φρονεί ότι η ευθύνη για τον συντονισμό σε περίπτωση πολυτομεακών κρίσεων θα πρέπει να προσδιορίζεται ανά περίπτωση, σύμφωνα με την αρχή του «κέντρου βάρους»·
39. επισημαίνει ότι, στο ισχύον παγκόσμιο περιβάλλον, όπου οι αλληλεξαρτήσεις πολλαπλασιάζονται, οι μείζονες κρίσεις σε κλίμακα που θα δικαιολογούσε την ενεργοποίηση της ρήτρας αλληλεγγύης ενδέχεται να είναι πολυδιάστατες και να διαθέτουν διεθνή διάσταση, όσον αφορά υπηκόους τρίτων χωρών που πλήττονται από αυτές ή τη διεθνή δράση που απαιτείται για την αντιμετώπισή τους· τονίζει τον σημαντικό ρόλο που καλείται να διαδραματίσει η ΕΥΕΔ σε αυτές τις περιπτώσεις·
40. καλεί τα κράτη μέλη να ενισχύσουν τις δυνατότητές τους όσον αφορά την παροχή και λήψη συνδρομής, καθώς και να προβούν σε ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών σχετικά με τρόπους εξορθολογισμού των εθνικών τους διαδικασιών συντονισμού σε περιπτώσεις κρίσεων και την αλληλεπίδραση των εθνικών τους κέντρων συντονισμού σε περιπτώσεις κρίσεων με την ΕΕ· θεωρεί ότι πρέπει να εξεταστούν επίσης ο σχεδιασμός και η διεξαγωγή κατάλληλων ασκήσεων σε επίπεδο ΕΕ για την αντιμετώπιση κρίσεων, με τη συμμετοχή εθνικών δομών αντιμετώπισης κρίσεων και των κατάλληλων δομών της ΕΕ·
41. θεωρεί ουσιώδους σημασίας τη θέσπιση των απαραίτητων διαδικαστικών και οργανωτικών επαφών μεταξύ των αρμόδιων υπηρεσιών των κρατών μελών, προκειμένου να διασφαλιστεί η ορθή λειτουργία της ρήτρας αλληλεγγύης μετά την ενεργοποίησή της·
42. τονίζει ότι οποιαδήποτε διαδικασία λήψης αποφάσεων στο Συμβούλιο κατόπιν αιτήματος για παροχή συνδρομής δυνάμει της ρήτρας αλληλεγγύης δεν θα πρέπει να περιορίζει την ικανότητα αντίδρασης της ΕΕ, και ότι η αντιμετώπιση κρίσεων μέσω των υφιστάμενων μηχανισμών, όπως είναι ο μηχανισμός πολιτικής προστασίας, θα πρέπει να είναι σε θέση

να ξεκινά άμεσα, ανεξάρτητα από τέτοιου είδους πολιτικές αποφάσεις· επισημαίνει το γεγονός ότι η χρήση στρατιωτικών πόρων για υποστήριξη επιχειρήσεων πολιτικής προστασίας προβλέπεται ήδη σε επιχειρησιακό επίπεδο χωρίς την ενεργοποίηση της ρήτρας αλληλεγγύης, όπως μαρτυρά η επιτυχής συνεργασία μεταξύ της Επιτροπής και του Στρατιωτικού Επιτελείου της ΕΕ σε παλαιότερες επιχειρήσεις στο Πακιστάν ή τη Λιβύη·

43. τονίζει την ανάγκη να παρουσιασθεί αναλυτικά η δημοκρατική διαδικασία που πρέπει να εφαρμοσθεί όταν γίνεται επίκληση της ρήτρας αλληλεγγύης, η οποία θα πρέπει επίσης να διασφαλίζει τη λογοδοσία για αποφάσεις που λαμβάνονται και να περιλαμβάνει την κατάλληλη συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου· τονίζει τη σημασία να αποτραπεί οποιαδήποτε δυσανάλογη χρήση της ρήτρας εις βάρος των θεμελιωδών δικαιωμάτων·
44. επισημαίνει ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, ως νομοθέτες και αρμόδιες επί του προϋπολογισμού αρχές της ΕΕ, θα πρέπει να τηρούνται ενήμερα σχετικά με την κατάσταση που επικρατεί σε περίπτωση καταστροφής ή επίθεσης, η οποία ενεργοποιεί τη ρήτρα αλληλεγγύης, καθώς και σχετικά με τα αίτια και πιθανές συνέπειες ούτως ώστε να μπορεί να πραγματοποιείται για μελλοντική χρήση εμπειριστατωμένη και αντικειμενική αξιολόγηση που θα βασίζεται σε επίκαιρες και συγκεκριμένες πληροφορίες·
45. υπενθυμίζει ότι η ρήτρα αλληλεγγύης απαιτεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να προβαίνει σε τακτικές αξιολογήσεις των απειλών κατά της Ένωσης· είναι της άποψης ότι τέτοιες αξιολογήσεις πρέπει να πραγματοποιούνται σε συντονισμό με το ΝΑΤΟ και να διεξάγονται σε δύο τουλάχιστον ξεχωριστά επίπεδα, και συγκεκριμένα, σε μια μακροπρόθεσμη βάση στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, στο πλαίσιο διαδικασίας, η οποία θα συμβάλλει επίσης στον στρατηγικό προβληματισμό που θα αποτυπωθεί σε μελλοντικές επικαιροποιήσεις της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής Ασφάλειας και της στρατηγικής εσωτερικής ασφάλειας, καθώς και μέσω συχνότερων ολοκληρωμένων επισκοπήσεων των τρεχουσών απειλών·
46. θεωρεί ότι οι αξιολογήσεις των απειλών πρέπει να συμπληρώνονται από αξιολογήσεις κινδύνου, που θα αναλύουν τις απειλές υπό το πρίσμα των υφιστάμενων τρωτών σημείων, εντοπίζοντας με αυτόν τον τρόπο τα πλέον πιεστικά κενά ως προς τις ικανότητες που πρέπει να καλυφθούν· υπενθυμίζει ότι, στο πλαίσιο της εφαρμογής της στρατηγικής εσωτερικής ασφάλειας, η ΕΕ θα πρέπει έως το 2014 να καταρτίσει μια συνεκτική πολιτική διαχείρισης κινδύνου, που θα συνδέει την αξιολόγηση των απειλών και των κινδύνων με τη λήψη των αποφάσεων· υπενθυμίζει επίσης ότι, έως τα τέλη του 2012, η Επιτροπή θα πρέπει να εκπονήσει, βάσει εθνικών αναλύσεων κινδύνου, μια διατομεακή επισκόπηση των μεγαλύτερων φυσικών και ανθρωπογενών κινδύνων που ενδέχεται να αντιμετωπίσει η ΕΕ στο μέλλον· ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να ανταλλάσσουν τις εθνικές τους αξιολογήσεις κινδύνου και τα σχέδια διαχείρισης κινδύνου, ώστε να καταστεί εφικτή η από κοινού εκτίμηση της εκάστοτε κατάστασης·
47. τονίζει ότι οι κοινές αξιολογήσεις πολλαπλών κινδύνων που θα προκύψουν θα πρέπει να αξιοποιούν τις ικανότητες του Κέντρου Ανάλυσης Πληροφοριών της ΕΕ, βασιζόμενες στις πληροφορίες που ανταλλάσσονται και ενσωματώνοντας εισροές από όλους τους φορείς της ΕΕ που συμμετέχουν στην αξιολόγηση απειλής και κινδύνου, όπως είναι τα συναφή τμήματα της Επιτροπής (συμπεριλαμβανομένων των ΓΔ HOME, ECHO και ΓΔ

SANCO) και οι οργανισμοί της Ένωσης (Ευρωπόλ, Frontex, Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων και άλλοι):

ο

ο ο

48. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στην Αντιπρόεδρο της Επιτροπής/Υπατη Εκπρόσωπο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή, τα κοινοβούλια των κρατών μελών της ΕΕ, την Κοινοβουλευτική Συνέλευση του ΝΑΤΟ και τον Γενικό Γραμματέα του ΝΑΤΟ.